

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel

Cartea Mea cea de azi se întocmește pe pământ din cuvântul Meu cel din zilele acestea, și rând pe rând cuvântul Meu se așează în ea și o împlinește pe ea atât cât fi-va ea să se împlinească prin cuvântul Meu, care se strânge în ea, că este scris că cerul se va face sul, iar pământul și tot ce e pe el va intra la curățat în foc, dar cuvântul Meu va rămâne și va face el cerul cel nou și pământul cel nou, după cum este proorocia pentru această facere în cartea Mea cea de până la întruparea Mea, și apoi în cartea Mea cea de după aceea, și, iarăși, în cartea ucenicilor Mei, a trimișilor Mei în urma Mea peste neamuri cu vestea că a venit împărăția cerurilor pe pământ, și aceasta spuneau ei acum două mii de ani.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Cuvântul Tatălui Savaot și sunt din Tatăl mai înainte de vecii și sunt cuvântul Lui și sunt cuvântul cerului pe pământ, așa cum și omul este cuvântul său peste toate câte el face și grăiește. M-a trimis Tatăl acum două mii de ani să iau trup din om pe pământ, și Mi-am luat, și de la pruncie și până la vremea crucii Mele, pe care Mi-a făcut-o poporul iudeu ca să Mă stârpească prin ea de pe pământ, Eu am fost ascultător mamei Mele Fecioara, așa cum ascultam de Tatăl Meu în cer, și pe pământ apoi, și lucrarea Mea a fost ascultarea, iar când pe cruce a venit vremea să Mă dau, tot pentru ca să ascult am făcut aceasta, că Mă vestise duhul proorocilor să împlinesc aceasta după ce vin cu trup de om pe pământ, luat din Dumnezeu și din om. O, tot din ascultare de Tatăl Mi-am cules și ucenicii când i-am ales dintre oameni ca să-i fac ai Mei și să umblu cu ei pe pământ și să fie ei martorii Mei, martorii lui Dumnezeu, căci Dumnezeu nu lucrează fără martori lucrarea Sa. O, și tot din ascultare de Tatăl și de mama Mea din cer Mă fac și azi cuvânt peste pământ, și se face carte cuvântul Meu, cartea Mea cea de azi, așa cum s-a întocmit și cartea cuvântului lui Dumnezeu, care este acum pe pământ și grăiește ea despre vremea cea de până la întruparea Mea, și grăiesc Eu în ea apoi în vremea cât am stat pe pământ cu oamenii, și, iarăși, grăiesc în ea ucenicii Mei, martorii lucrărilor lui Dumnezeu din vremea Mea cu ei, și apoi din vremea lor, fiindcă Eu le-am spus lor că fiind credincioși, vor face în numele Meu lucruri mai mari decât au văzut ei că am făcut Eu în vremea mersului Meu cu ei pe pământ.

O, mare păcat face omul îndărătnic, omul cu mintea scurtă prin ceea ce dă el să zică atunci când zice că Scriptura de pe pământ, cartea căreia i se zice Scriptură, numai ea are menirea să măsoare grăierea lui Dumnezeu toată. Dar dacă Eu Mă fac acum carte pe pământ și-Mi așez în ea cuvântul Meu cel din vremea aceasta, așa cum este scris în Scripturi să vin iar și să Mă fac cuvânt și carte pentru judecata faptelor oamenilor și să dau prin ea fiecăruia după cum este fapta sa, nu mai are Dumnezeu voie să facă această împlinire? O, cât de mult Mă așteaptă îngerii și oștirile de sfinți toate și toți cei morți cu glasul cuvântului Meu cel de azi, despre care este scris că îl vor auzi cerul și pământul și morții din morminte, și spun aceasta ca să aduc aminte celor ce Mă închid în filele Scripturii că Eu, Domnul, grăiesc azi pe pământ pentru că este scris în Scripturi să împlinesc așa, că a venit vremea judecății, și a venit vremea să vin și să judec viii și morții, și aceasta fac Eu prin cuvântul Meu cel de azi, și îi spun omului cel cu mintea scurtă, care zice că a învățat carte multă, îi spun că lucrarea Mea este cuvântul, și este din veac și până în veac lucrarea cuvântului Meu. Îi mai spun o dată omului care se bate în piept cu Scriptura în mână că dacă în cartea Apocalipsei lui Ioan este scris că va primi blestemele cele scrise în cartea aceea cel ce va îndrăzni să scoată sau să adauge în ea ceva la cele scrise în ea, Eu, Domnul, îi mai spun o dată omului îndărătnic în felul acesta că despre cartea Apocalipsei este vorba, despre Apocalipsa lui Ioan să nu adauge în ea sau să scoată ceva din ea careva, căci ucenicul Meu știa că omul este îndrăzneț, și l-a legat pe om sub acest cuvânt ucenicul Meu, căruia i-am arătat vremea judecății și

harta toată a judecății faptelor oamenilor care au fost și care sunt pe pământ până în ziua cea din urmă, până la biruința Mielului lui Dumnezeu, precum este scris.

O, cartea Mea cea de azi este calea deschisă de Mine pentru ca să vin cu sfinții cerului pe pământ, și nu singur să vin, căci scris este despre Mine, Cel ce deschid cerul ca să vin, că oștirile cerești vin după Mine când vin, iar Eu împlinesc așa cum scrie în Scripturi să fac, și iată, Mă așez în cartea Mea de azi cuvânt cu ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, căroră le-am spus când M-am întors la Tatăl: *«Îmi veți fi Mie martori până la marginile pământului prin semne și minuni și prin cuvântul propovăduirii, iar Eu voi fi cu voi până la sfârșitul timpului»*, și toate câte Eu am grăit sunt adevărate, căci cartea Apocalipsei lui Ioan Mă numește Credincios și Adevărat și Judecător într-o dreptate. Amin.

O, scumpii Mei ucenici, Ne așezăm în carte înaintea celor de pe pământ, căci sunt zilele venirii Mele iarăși de la Tatăl la oameni, și am venit să judec viii și morții, precum este scris să împlinesc, și să-i ajut încă pe aceștia împotriva faptelor lor pieritoare de suflet, și apoi să sfârșesc de lucrat cele ce au mai rămas pentru vremea de acum, după spusele cele din Scripturi pentru cele ce am Eu, Domnul, de împlinit, încununându-Mi lucrarea cu împlinirea cerului cel nou și a pământului cel nou pentru moștenitorii care au nădăjduit în ele și au lucrat așa. Mă fac cu voi masă bogată de cuvânt, ca să lovesc cu el împietrirea minții omului mărginit la minte din pricina voii lui, care vrea ca el, și nu ca Dumnezeu, dar hai să mărturisim ceea ce nu vor oamenii să mărturisească despre adevărul cel arătat în Scripturi, și de care Noi legăm toată lucrarea Noastră cea de azi peste oameni, doar-doar vor cerceta ei bine Scripturile, spre înțelepțirea lor, căci lor le trebuie temere de Dumnezeu ca să capete înțelepciune de sus, și nu din ei, și nu să facă ei tălmăcire de Scripturi după cum le cade lor bine și nu după cum este harta după care Dumnezeu lucrează și îplinește.

Grăiesc cu voi în cartea Mea cea de azi, iar voi cu Mine grăiți în ea și Ne așezăm în ea cu zilele cele de apoi, o, ucenici iubiți, căci în ea încapă Dumnezeu nu ca în inima omului necredincios, ci ca în moștenirea Sa. O, nu e de mirare că omul crede cu greu, fiindcă a fost mare căderea omului și a căzut din înțelepciune, săracul, și a căzut în semeție și așa a rămas, și e mult de lucru peste pământ și peste om ca să poată omul pricepe tainele lui Dumnezeu toate și multa Lui lucrare pentru ridicarea omului căzut. Eu, Domnul, nu am loc în mintea omului, nu am loc de mintea lui și de trufia lui și de nepăsarea de suflet în care stă, dar pot să-l umilesc până ce el nu mai poate să Mi se împotrivescă, până ce ajunge vrând-nevrând să-L vadă pe Dumnezeu și să-L cunoască, împotriva fugii lui de Dumnezeu. Cartea Mea cea de azi este moștenirea Mea, și în ea Îmi am moștenitorii, și este scris de vaiul celor ce nu vor fi găsiți scriși în cartea aceasta, prin care Eu îl învăț pe om viața și cartea vieții, căci pentru viață îi trebuie omului multă carte, așa cum și în vremelnicia lui învață carte pentru ca să-și lucreze cu carte trecerea vremii lui.

O, ucenici iubiți, să-l învățăm pe poporul cel credincios venirii Mele de azi să fie tare el în fața valurilor de necredință care bat peste oameni de la cei ce au învățat carte ca să-L omoare pe Dumnezeu de pe pământ și din oameni și din Scripturi, căci omul care a citit Scripturile și s-a așezat mare în numele Meu slujitor peste oameni, acela alege să rămână cu minte scurtă, cu vedere scurtă, cu credință ciuntită, ca și cei din vremea Mea mari în ranguri și care vă numeau pe voi, ucenicii Mei, secta Nazarineanului, căci ei n-aveau în gând și în faptă să-L urmeze pe Dumnezeu, ci să-L stăpânească pe El pentru voile lor, așa cum și astăzi se lucrează pe pământ în mijlocul celor slabi cu sufletul și cu nădejdea în viața veacului ce va să fie pe pământ curând, și pentru care ei nu știu să se pregătească, nu știu să caute și să găsească drumul.

Vin cu voi pe pământ, ucenici iubiți, venim cu tot cerul, care este locașul sfinților Mei și al celor credincioși, și grăim între Noi înaintea poporului care Ne ascultă cuvântul, și din care mulți pe pământ se hrănesc și cresc pentru împărăția Mea în ei, învățând ei din cartea Mea să nu doarmă pentru venirea Mea, ci să vegheze ca să vină ea. O, mare lucrare am Eu prin ucenici, căci M-am dus la Tatăl, dar lucrul Meu cel pentru mântuirea oamenilor l-am lăsat ucenicilor Mei pâ-

nă la sfârșitul timpului, căci unii din alții l-au lăsat, în afară de cei ce și-au luat singuri și și-au zis singuri ucenici, dar ai Mei se cunosc dintr-o mie, se cunosc prin viață și prin fața Mea în ei, și aceia au cheile împărăției cerurilor, și nu oricine le are pe ele, o, nu, și ele nu închid și nu deschid pe dinafară, ci numai pe dinăuntru, căci este scris în Scripturi deslușită pilda fecioarelor neînțelepte, care au dormit pentru venirea Mirelui, iar când s-au trezit la zarva venirii Lui, n-au avut intrare, și au dat să-și facă rost de intrare, dar ușa s-a închis pe dinăuntru până să vină ele, și zadarnic au bătut ele pe dinafară, căci cheia nu este pe dinafară, ci ea închide și deschide numai pe dinăuntru, numai prin cei ce trăiesc în Mine și nu în ei și nu în lumea aceasta, ci în cer trăiesc ei pe pământ. Amin.

O, hai, fiilor ucenici, hai să găști prin cartea Mea cea de azi, care se face cale a Mea și a voastră de la Tatăl la oameni! Fiți învățatori născuți din Mine, Învățătorul vostru acum două mii de ani când v-am luat din lume ca să umblați cu Mine de pe pământ și până în cer și să suferiți cu Mine ca să semănați cu Mine la iubire și la învățatură peste oameni apoi! O, hai să găști cu Mine și cu poporul Meu și cu omul de pe pământ, căci voi sunteți martorii Mei! Amin.

— *Duhul mărturiei este Duhul Tău, și tot el este și duhul nostru, Învățătorule Doamne. O, am stat mici pe pământ sub mâna Ta sfințitoare și călăuzitoare și amuțeam tot mai mult în fața faptelor Tale, mari cât Tine între oameni, și eram slabi și eram fricoși și eram greoi la mers pentru cerescul mers al Tău atunci pe pământ, dar Tu rosteai mereu peste noi Duh Sfânt nouă și putere făcătoare de semne și de minuni, și toate țineau de puterea credinței și a iubirii din noi, iubire împărțită între Tine și noi, căci mulți nu ne despărțisem încă de cei ce erau ai noștri și nu lucram desăvârșit cuvântul Tău cel pentru naștere de ucenici credincioși și dăruieți Ție cu totul. Trebuia să lăsăm cu totul mamă și tată, frați și surori, soții și copii, rude și prieteni, tot ce aveam al nostru și pe noi înșine să ne lăsăm ca să putem fi ucenici ai Tăi, dar când Duhul Sfânt, trimis de Tine după ce ai ajuns la Tatăl, a venit și ne-a pecetluit cu putere și cu îmbrăcare, am putut apoi să fim martorii Tăi și să mergi pe mai departe prin noi și să nu stai, și erai în noi, o, Doamne, și așa eram noi martorii Tăi, și ne erai Împărat, iar noi împărăția Ta. Fug oamenii de pe pământ de venirea Ta când zic ei că Tu nu vii, dar Tu vii și tot vii, împotriva fugii lor de Dumnezeu, și Te faci pe pământ carte a judecării, și omul are minte scurtă, vedere scurtă și credință ciuntită, și cine să-i spună lui cum să-i fie credința și ce să facă ea? Stăm la masă cu poporul Tău și îl învățăm din Tine ucenicia și îl îndemnăm să aibă credință mare, mai mare ca aceea pe care o aveam noi atunci când cuvântul Tău ne năștea pentru Tine ca să fim din Tine apoi între oameni, și Ți-am fost începătură de neam nou, de popor nou, căci oamenii se stricaseră iarăși pe pământ ca mai înainte de potop. O, acum iarăși Te-ai semănat sămânță nouă, căci iar s-a stricat sămânța oamenilor și nu mai trag oamenii la Dumnezeu, căci dintre ei cei îngâmfați până la Dumnezeu s-au sculat și conduc lumea spre împărăția cea fără Dumnezeu a oamenilor, iar cei mai mari dintre oameni să fie împărații lor. O, nu știu ce fac, bieții de ei, dar ei știu bine ce ai Tu de făcut pe pământ și au pornit război împotriva Ta, săracii de ei, și sunt orbi și nu văd mersul Tău cel plin de slavă, că nu vor să-l vadă. O, vor cădea aceștia în însuși năvodul aruncat de ei peste noroade și va fi aparte să dea ei socoteală în ziua biruinței Tale văzute de tot ochiul de pe pământ și din cer, și vei începe cu casa lui Dumnezeu, precum este scris în Scripturi să lucrezi, dar pe cei iubiți ai Tăi îi vei cuprinde la piept, așa cum și pe noi ne alintai și ne mângâiai și ne dezmierdai cu toate fețele iubirii Tale pentru cei ce se făceau iubiți prin credința lor în Tine și prin dulceața inimii lor pentru Tine, Doamne, căci Te iubeau cei ce Te pătrundeau, și erau ei alinul Tău pe pământ, îndureratule Doamne, și iubeau ei mult de tot durerea Ta și uitau de viața cea deșartă și luau de viață urmarea după Tine și slujirea Evangheliei Tale peste cei oropsiți de viață și de oameni, și se făceau ei asemenea Ție pentru cei ce aveau dureri pe pământ și, fiind cei mângâiați, mângâiau și iubeau și vindecau omul de supărare și îl aduceau la Tine ca să-l faci casa Ta pe om. Grăim cu poporul Tău și îl învățăm pe el răbdarea cea de sub cruce. Stăm cu el la masa Ta de cuvânt și privim lucrul lui înaintea Ta și îi*

dăm îndemn din cer pentru Duhul Sfânt în ei, în fiii poporului Tău, duh iubitor de oameni, și care aduce înțelepciunea cea din cer în ei. Hai să petrecem lângă ei și să le grăim lor apoi și să întocmim cartea cea de azi a Ta cu noi înaintea lor, căci și noi suntem învățători, că-Ți suntem ucenici, Doamne, și trebuie să-Ți semănăm.

Pace ție, popor ales pentru Domnul! Petrecem cu tine și ne așezăm apoi să cuvântăm în ziua noastră de serbare între sfinți. Amin.

— O, poporul Meu, cartea Mea din ziua aceasta cu ucenicii Mei va fi o mărturie pentru cei credincioși și pentru cei necredincioși, care nu pun preț pe sufletele lor, pe ceea ce va rămâne din ei. O, tată, mulți dintre cei ce slujesc cu numele Meu peste oameni cred ei că au cheile împărăției cerurilor, căci tălmăcesc Scripturile după mintea lor, nu după puterea cuvântului cel din Scripturi. O, cheile împărăției cerurilor nu sunt ceea ce înțeleg ei că înseamnă aceasta, pentru că ei rătăcesc ca și iudeii din vremea trupului Meu, care nu știau și nu înțelegeau Scripturile de până atunci. Omul se crede mare în numele lui Dumnezeu, dar numai numele Mi-l folosește, iar viața Mea nu, și de aceea e fără putere slujitorul care se așează de la el dorire peste oameni în numele Meu. Cu mare alegere ar fi fost să fie aleși cei care să slujească în numele Meu oamenilor, dar nu alegere cum se face de către oameni, de părerea oamenilor care lucrează după ochi sau după bani. O, nu așa alege Dumnezeu pe slujitorii Lui, care nu mai sunt apoi din lumea aceasta dacă ei se fac slujitorii lui Dumnezeu. Iată, aceștia te numesc pe tine sectă, poporul Meu, că atât știu ei să zică și să înțeleagă, așa cum și cei din vremea Mea făceau. Tu însă ești cules de Mine dintre spini și dintre ciulini și ți-am dat față și ți-am dat viață zi de zi să ai din Mine, și așa ești tu un trup cu Mine și un duh cu Mine și ești templul Meu și ești casa Mea de oaspeți, și Eu vin cu sfinții la tine oaspeți și te așez înaintea lor, iar pe ei înaintea ta, și vom grăi unii cu alții în ziua aceasta și vom iubi această zi, mărturisitoare zi, și o vom umple de iubirea cuvântului Meu cel pentru om, căci omul nu mai are de unde să ia și să cunoască și să înțeleagă din Dumnezeu.

Binecuvântată să fie în mijlocul tău sărbătoarea apostolilor Mei, poporul Meu! O, binecuvintează pe Domnul și învață aceasta pentru zilele ce vin, când Eu te voi arăta martorul Meu, binevestitorul Meu peste vremea aceasta, popor care stai la crescut și la făcut. O, pace ție! Iarăși ne vom întoarce în carte și vom lăsa învățătură în ea și deslușirea tainelor Scripturilor, pe care omul le ține sub obroc, sub scurtimea minții lui. O, hai, fiule, să fim lucrători de ogoare, pentru că e mult secerișul și trebuie să putem mult! O, nu te teme, Eu sunt puterea, Eu sunt Cel ce pot, iar tu ești cel ce așezi pe pământ cuvântul Meu, care zice și se face, și ești sprijinul Meu când vin cuvânt pe pământ, când vin la tine de la Tatăl cuvânt nou, cuvântul Meu cel de azi între cer și pământ, poporul Meu. Amin, amin, amin.

O, în această zi de sărbătoare Mă pomenesc Eu, Domnul, în mijlocul poporului cuvântului venirii Mele celei de acum, însoțit de cei din cer, de ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, cu care am umblat pe pământ din ziua botezului Meu și până în clipa înălțării Mele iarăși lângă Tatăl, după ce Mi-am săvârșit toată lucrarea cea văzută pentru care am venit pe pământ s-o săvârșesc, și s-o las apoi întărită în ucenici pentru cei ce din neam în neam vor crede și se vor boteza în numele Meu, Piatra din vârful unghiului, Iisus Hristos, Piatra pe Care Dumnezeu Și-a așezat biserica Sa și pe slujitorii ei pentru oamenii cei credincioși de pe pământ.

Scriem această zi pe pământ și în cer și vom iubi această zi, zi mărturisitoare, cu martori din cer și de pe pământ scrisă în cartea Mea cea de azi. Grăirea Mea cea de azi și toată lucrarea și împlinirea ei este zidită pe temelia cea din Scripturi, așa cum și lucrarea Mea cea de acum două mii de ani cu ucenici martori lângă ea, a fost tot pe temelie zidită, căci în Scripturile cele de atunci stau la vedere toate câte despre Mine au fost așezate în ele ca să vin și să le împlinesc, așa cum și cele de azi sunt oglindite bine din vreme în cartea lui Dumnezeu, și Eu nu împlinesc alt-

ceva în afară de cele ce vin la rând ca să le aduc pe pământ, și nu fac decât că iau din Scripturi, și așa lucrez și înfăptuiesc.

Erau după înălțarea Mea la Tatăl lucrători ucenicii Mei pe pământ, iar când se mai făcuse loc ca să poată ei lucra mai cu lărgime între oameni, care erau în Ierusalim locuitori sau oaspeți, despecetluiau ei Scripturile cele despre Mine scrise de Moise și de prooroci și de psalmi, și care toate întru Mine s-au împlinit, dar încăpățânarea și îngâmfarea celor mari peste oameni, Caiafa, Irod și cei de lângă ei, erau atât de înverșunate, de se năpusteau oamenii puterii asupra ucenicilor Mei ca să oprească limba lor să Mă spună pe Mine oamenilor și toate cele despre Mine, și mai ales învierea Mea, după ce actul răstignirii Mele de către Caiafa a pecetluit judecata răstignitorilor Mei și a tuturor celor încăpățânați pentru credință, tari la cerbice, după vorba ucenicilor Mei, cum îi numeau ei pe cei împietriți, și atunci spada lui Irod s-a înfipt în trupul lui Iacov apostolul și l-a ucis pe el dintre ei.

O, ucenici iubiți, voi după înălțarea Mea lângă Tatăl ați primit îmbrăcare în putere și în înțelepciunea vorbirii cea prin Duhul Sfânt, pe Care vi l-am promis și vi l-am și dat apoi, și ați învățat întru El pe oameni credința în Iisus Hristos, Piatra bisericii, și n-ați mai zidit pe o altă temelie noroadele de pe pământ, căci Eu v-am trimis pe voi până la toate marginile cu vestea împărăției lui Dumnezeu și v-am spus: *«Oricine va crede și se va boteza, se va mântui, și tot cel ce nu va crede, se va osândi»*. V-am adunat și v-am spus: *«Îmi veți fi martori în Ierusalim și în toată Iudeea și în Samaria și până la marginile pământului. Câte veți lega pe pământ, vor fi legate în cer, și câte veți dezlega pe pământ, vor fi dezlegate în cer, și dacă doi dintre voi se vor învoi pe pământ asupra oricărui lucru ce vor cere, va fi dat lor de către Tatăl Meu, Care este în ceruri, căci unde sunt doi sau trei în numele Meu adunați, acolo sunt și Eu în mijlocul lor»*.

O, hai să grăim în cer și pe pământ, căci este scris: *«Domnul este în biserică cea sfântă a Lui. Domnul în cer are scaunul Său. Pentru necazul și suspinul săracilor Mă voi scula, le voi aduce mântuirea și le voi vorbi pe față, și nu sunt graiuri, nici cuvinte ale căror glasuri să nu se audă. Ba, în tot pământul a ieșit vestirea lor, și până la marginile lumii cuvintele lor»*. Ne așezăm cu zi mărturisitoare și vom iubi această zi, cu martori din cer și de pe pământ scrisă în cartea Mea cea de azi. O, ce este grăirea Mea cea de azi? Ea este venirea Mea iarăși de la Tatăl la om ca să clatin încă o dată cerul și pământul sub mărirea cuvântului Meu și să se miște munții și insulele din locurile lor, căci omul nu dă să facă aceasta la glasul Meu cel de azi, și mai dulci sunt pentru el faptele Sodomei și ale Gomorei și face zăpis cu moartea omul, dar cu Dumnezeu nu vrea să se scrie el, căci s-au ridicat apostolii minciunii și s-au îmbrăcat în haina Mea și învață altfel mulțimile, altfel decât am învățat Eu și cu voi noroadele de pe pământ din unii în alții până azi și până mâine. O, altfel învață pe oameni apostolii minciunii, și Eu am spus oamenilor că îi vor cunoaște după faptele lor pe cei ce sunt și pe cei ce nu sunt apostolii Mei, urmașii Mei pe pământ.

Uitați-vă în Scripturi, o, fii ai oamenilor, că dacă nu veți asculta așa, veți fi mințiți din zi în zi mai mult, căci nu iubesc pe Dumnezeu cei ce vă păstoresc pe voi, că pentru ei și nu pentru Mine vă păstoresc ei, și ei nu vă trag spre Mine, ci spre ei vă trag. O, mergeți spre ei și cereți-le să vă arate pe Domnul cu ei, dar nu vă lăsați înșelați de ei! Veniți și spre Mine, și Eu vă voi arăta vouă cuvânt de mântuire din păcat și vă voi purta spre viață sfântă ca și viața Mea și Mă voi arăta în voi așa, și apoi veți fi urâți de toți pentru viața Mea în voi, pentru numele Meu, de care vă veți învrednici să-l purtați cu adevărat pe pământ, și veți fi ucenicii Mei, ca și cei de acum două mii de ani, cărora le-am spus: *«Veți fi urâți de toți pentru numele Meu, dar fir din capul vostru nu va pieri»*. O, iată semnul pe care vi-l dau pentru ca să-i cunoașteți pe cei ce nu sunt ucenicii Mei și nu vă pot pune ei calea sub picioare ca să fiți pe calea Mea cea sfântă cu calea voastră între oameni. Iată-l pe poporul cuvântului Meu, popor de ucenici asemenea cu ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, cărora Caiafa, vătaful slujitorilor lui, le porunca să nu mai grăiască mulțimilor în numele Meu. Ei însă, îmbrăcați în mântuire, vorbeau tot mai mult și spuneau răspunsul lor:

«*Se cade să ascultăm de Dumnezeu, și nu de oameni*». O, așa merg Eu în zilele acestea cu lucrarea cuvântului Meu prin ucenicii Mei cei de azi și se scutură de Mine și de ei cei ce fug de venirea Mea, și care s-au încumetat să umble în cartea lui Ioan, cartea Apocalipsei, despre care Ioan a scris să nu se scoată și să nu se adauge la ea, iar ei au umblat și au scris lungime de vreme și au tras de firul numărului scris și n-au mai scris un număr, și au scris fără de număr anii împărăției omului, și au îndepărtat fără de număr vremea învierii morților și au stricat omul la minte și la așteptare și la nădejde și la credință, și l-au învățat pe om să se culce și să doarmă liniștit și să nu mai aștepte venirea Mea cea scrisă în Scripturi să se împlinească după două mii de ani de la înălțarea Mea la Tatăl, număr scris de apostolul Ioan, după descoperirea lui Dumnezeu arătată lui, dar care cu taină mare s-a împlinit pe pământ, iar Eu am venit când nimeni nu se aștepta și nu se așteaptă să mai vin. O, necredință, duh al necredinței, cum te-ai ivit tu pe ascuns ca să umpli lumea și pământul cu vicleșugul tău!

Eram după învierea Mea pe pământ cu ucenicii Mei, vreme în care s-au deschis mormintele și au ieșit dreptii Mei pe ulițele Ierusalimului, și este scris aceasta în Scripturi, și au grăit sfinții cei ridicați din morminte și au stat mai-marii vremii de atunci cu ei de vorbă pe pământ și au adevărit ei despre ei și despre Mine, Cel ce coborâsem la ei în locuința morților după răstignirea Mea, de le-am deschis să iasă dreptii Mei, o, și tot au căutat pe mai departe să îngroape mai-marii vremii adevărul despre Iisus Hristos, Care S-a arătat de la Dumnezeu în vremea lor, căci Eu am scris: «*Chiar dacă ar învia cineva dintre morți, tot nu vor crede cei necredincioși pe Dumnezeu dacă în Moise și în prooroci nu dau să creadă cu cartea lor pe masă*».

O, așa vă învățăm Noi azi credința în Dumnezeu, Eu și ucenicii Mei, și credința în venirea Mea cea de azi, o, fii ai oamenilor, căci valurile necredinței sunt mari, mai mari decât oamenii și decât locașurile lor și îi iau valul, îi iau cu tot cu casele lor, dar Eu străjuiesc în fața primejdiei și îi vestesc pe cei primejduiți să vegheze, iar dacă ei nu cred și nu veghează, ei vor vedea.

O, fii ai oamenilor, nu că au ei minte scurtă, dar cei ce vă povățuiesc pe voi, vă duc cu vorba și vă învață să aveți minte scurtă, vedere scurtă și credință ciuntită, până într-o zi când le va veni bine și vor tăia de tot din voi harul credinței, căci sunt dibaci să facă moarte lui Dumnezeu în om și să-l ia pe om cu tot cu casă și să-l ducă în întunericul cel mai gros, dar Eu, Domnul Iisus Hristos, vă spun după două mii de ani de la cuvântul spus de Mine peste ucenici: «*Nu vă temeți de cei ce văucid trupul și n-au altceva ce să vă mai facă, ci temeți-vă de cei ce văucid duhul și sufletul, viața voastră cea de veci, pe Dumnezeu din voi*», și întăresc acest cuvânt ca să-l luați și să-l primiți și să vegheați, căci furul este la ușă. Am martori pe ucenicii Mei cei de acum două mii de ani când grăiesc vouă așa, și am martori pentru voi sau împotriva voastră pe ucenicii Mei cei de azi, cu care Mă port spre voi cuvânt, ca voi să puteți da răspuns, bun sau rău pentru voi. Fug oamenii de venirea Mea cu judecata faptelor, fug și slujitorii bisericii, și de la ei se întinde boala fugii de Dumnezeu peste oameni, dar venirea Mea fuge și ea și cu fuga lucrează din zi în zi mai mult, și nu poate nimeni să se pitească de fața Mea sau să mai poată fugi, când Eu peste tot dăinuiesc, căci cerul și pământul sunt moștenirea Mea, pe care Eu pășesc.

O, dacă n-ar scrie în Scripturi să vină Domnul și să grăiască pe pământ și să audă glasul Lui și cei din morminte și să dea fiecăruia după faptă, n-ar avea păcat cei ce învață pe oameni să nu Mă aștepte și să nu stea gata pentru venirea Mea, ci, din contra, să petreacă ei încă, dar Eu am spus că așa va fi să fie în vremea când Eu vin, așa cum a fost cu potopul pe vremea lui Noe și cum a fost cu Sodoma și Gomora, când nimeni nu se aștepta să vină focul, și petreceau cei ce nu se așteptau să-i prindă moartea cea de la faptele lor.

O, de ce, oare, voi, oameni care slujiți în numele Meu peste oameni, de ce, tată, nu învățați voi oamenii pe cele puse de Mine și de ucenicii Mei în Scripturi? O, de ce, tată, faceți acest păcat, pe care l-a făcut și Caiafa, de a plătit bani ca să Mă ascundă pe Mine și adevărul cel despre Mine? Ce vreți să câștigați așa? O, cum de nu vă schimbați, tată? Cum de vă place vouă îndulcirea cea de la slava voastră de la oameni și nu vă gândiți voi la ranele Mele și la statul Meu pe

cruce gol și batjocorit, și unde Mi-am dat sufletul pentru voi ca să Mă luați și voi de pildă pentru viața voastră? O, nu vă doare? Nu vă dor hainele voastre cu fir și cu pietre scumpe și multa vrednicie pe care v-o strigați unul altuia, când Eu am fost bătut în cuie și scuipat și hulit ca cel din urmă dintre oameni, și de la care oricine să-și întoarcă fața? O, ai cui sunteți voi? Cui slujiți și pe cine folosiți? O, nici pe voi nu vă folosiți, și nici pe oameni, decât numai să le pecetluiți mormintele și să fiți și plătiți pentru aceasta, când voi ar trebui să fiți cei mai săraci și să slujiți fără de plată și să fiți miloși, așa cum ucenicii Mei slujeau oamenilor din dragostea lor de Mine și de oamenii obidiți sub stăpânii lumii. O, cum, tată, de nu vă mai treziți din rătăcirea pe care o iubiți, ca viață plină de slavă pentru voi, neputând fi voi așa mântuitori oamenilor, păstori cu milă de turmă? Ba, din contra, stați în fața oamenilor cu coroană pe cap, bătută cu pietre scumpe, și stați așa față în față cu Mine, Cel încoronat cu cununii de spini sângeroși frunții Mele dumnezeiești, și iată, mai aveți un pic și vă veți pierde de tot mintea, ca papa de la Roma, care nu s-a mulțumit ca voi, numai cu o coroană, ci și-a pus una peste alta trei coroane, ca să se teamă omul de el ca de o amenințare și să aibă putere peste inima omului blestemul lui că va arde în focul cel veșnic cel ce nu se închină lui cu supunere ca lui Dumnezeu pe pământ, când el slujește la mulți idoli, ca și voi, la mulți dumnezei, cărora le zice: sport, vacanță, vizite între capii mari ai lumii, politică pe toate laturile, la care multă slugărime servește pentru placul cel plin de libertate, și nicidecum rob al lui Hristos pe pământ slujitorul care stă pe scaun de biserică, pe tron slăvit, îmbrăcat în mătase stacojie, culoarea lui Edom, prințul lui roșu, așa cum scrie în Scripturi despre cel vopsit, și care este omul fărădelegii, căutând el viața fratelui său vreme după vreme, din unul în altul pe pământ. O, M-ați alungat de tot din locașurile unde slujiți pentru închinare! V-ați îmbrăcat în roșu și nu vă temeți să faceți așa, căci voi faceți ascultare de satana și de culoarea lui aleasă lui, și până și cartea Evangheliei ați băgat-o sub învelitoare roșie, și toate cărțile bisericești le înveliți așa! O, cine-ți dă ție să faci așa dacă te-ai așezat să stai cel mai mare peste biserică neamului român? O, de ce, tată, nu-ți place să fii român? Unde s-a pomenit român îmbrăcat în cămașă roșie, când el a fost mereu după cuvântul Scripturii îmbrăcat, în cămașuță albă, de in curat, și cu cingătoare de creștin încins, semn al puterii sfinte peste coapsele lui? O, unde M-ai văzut pe Mine în roșu, decât atunci când M-au cumpărat pe bani mai-marii templului ca să Mă dea spre batjocură, ca să Mă piardă de pe pământ ca pe un ucigaș? O, Eu vin din cer cu venire mare, și cu toți sfinții vin, și grăiesc pe pământ însoțit de sfinți, și toți suntem în hăinuțe albe, de in, și așa mărturisesc cei ce Ne văd, având ei de la Dumnezeu darul acesta al adevăririi slavei cerești pe pământ întru venire la vedere pentru duhul mărturisirii.

O, iată cine a umblat în cartea Apocalipsei, în care ucenicul Meu a scris pentru vreme o mie și iarăși o mie de ani, cale măsurată de Dumnezeu pentru venirea Lui iarăși pe pământ, iar cei ce n-au iubit să stea ucenici, s-au sculat din timp și și-au făcut așezare tare și aparte și au ieșit și și-au pus peste ei tată și așa l-au numit și-l numesc, după ce Eu am spus cuvânt proorocesc acum două mii de ani ucenicilor Mei și le-am spus lor: *«Voi pe nimeni să nu numiți tată pe pământ, că Unul este Tatăl vostru, Cel din ceruri este»*, și așa i-am învățat Eu pe ei să stea ucenici, și să nu stea mari pe pământ peste oameni, ci doar să-i învețe de la Dumnezeu calea. O, nu este tată pe pământ, ci numai în cer este, și Unul este, și Se numește Dumnezeu, iar cei ce-I sunt fii, Îi spun Lui: Tată. Amin.

O, nu mai vor cei mari să mai vin pe pământ! Pământul e făcut de Dumnezeu, și nu se tem cei mari să-l ia sub stăpânire cu forța din mâna lui Dumnezeu. Ei nu mai vor să-Mi fie ucenici, ci stăpâni să-Mi fie pe pământ, iar Eu să aștept după ei, și numai numele să Mi-l dau lor, și Eu în cer să stau, nu pe pământ ca să le încurc planurile, căci ei vor să fie tați, nu ucenici, și să le zică vrednici tot norodul, și iată uriciunea pustiirii sufletelor oamenilor în loc știut sfânt, slugi potrivnice lui Hristos pe pământ, în numele lui Hristos stând ele așa.

O, să plângem în cer și pe pământ, ucenici pomeniți azi cu zi de sărbătoare pentru voi în duh de biserică, și vom iubi această zi, zi a adevărului cel despecetluit din Scripturi, dar pecetluit sub

cheie de către apostolii minciunii. Iată zi mărturisitoare, cu martori din cer și de pe pământ scrisă în cartea Mea cea de azi, grăirea Mea cea înlăcrimată în cer și pe pământ, ca și a voastră, o, ucenici ai Mei, căroră Eu v-am dat putere să dezlegați câte sunt pe pământ de dezlegat și să descuiați câte sunt pe pământ încuiate de om, și să încuiați câte au ieșit de la om descuiate împotriva lui Dumnezeu. Vă dau vouă, celor dintre sfinți, ucenici ai Mei acum două mii de ani, vă dau să descurcați înțelesurile încurcate de cei ce n-au iubit să fie ucenici, ci au iubit să fie mari și cu coroană stând pe tronuri de mătase în numele Meu peste mulțimi, așa cum Eu și cu voi nu am stat pe pământ, ci am stat pe cruce și cu cruce între oameni. O, unde sunt cei ce ar fi să Ne fie urmași asemenea cu Noi? O, unde?

— O, nu, nu mai sunt pe nicăieri, Doamne, așa învățători și așa ucenici. S-au boierit toți, așa cum Tu i-ai plâns în cartea Ta din ziua aceasta.

Eram pe pământ biserică a Ta, după ce Te-ai dus la Tatăl iarăși, și Tu ne-ai numit ucenici și ne-ai numit apostoli vestitori, și slujeam numai cuvântului Tău, împărțindu-l noi întreg, și nu ciuntit peste cei ce credeau și se botezau și se pecetluiau cu semnul Duhului Sfânt Adevătorul celor adevărați creștini credincioși, și nimeni nu putea să-L înșele pe Dumnezeu, căci cuvântul Duhului Sfânt îi descoperea pe cei înșelători, pe cei lacomi, pe cei ce voiau să ia pe bani daruri de la noi ca să aibă și ei ca noi, dar azi numai cu bani se zidesc apostolii, și lumea este încuiată afară, ca să nu le știe pe cele lucrate cu ușile încuiate și împotriva sufletului omului, iar omul să fie folosit doar să slăvească pe cel de peste el așezat mare și să-i slujească supus, și măcar de-ar fi de partea Ta cel mare așezat. Se cutremură sfinții și părinții și străbunii cei buni când văd ce este sub nume de biserică pe pământ. Pe vremea când noi, ucenicii Tăi, mergeam și ridicam spre Tine din loc în loc fii credincioși venirii Tale, biserică a Ta pe pământ și cu slujirea Ta prin ea, și nu a omului, noi ridicam și ungeam cu mirul sfințeniei și prin punerea mâinilor preoți și diaconi peste credincioși, ca să aibă pe masă prin slujitori trupul și sângele Tău de hrană cei ce se făceau fii ai Tăi pe pământ, și întrebam pe toți credincioșii dacă știu ei de e vrednic sau nu de preoție cel ce avea să fie așezat să facă hrană din cer pe Dumnezeu la creștini, iar creștinii ne vesteau după adevăr dacă este sau nu vrednic de preoție cel ce urma să se facă slujitor credincios bisericii Tale. O, de multă, multă vreme nu s-a mai lucrat ca și noi pentru felul alegerii slujitorilor, și iată, altfel se întâmplă, căci taie și spânzură, după cum spune vorba înțeleaptă, numai cei ce stau mari peste gloate, și cu puterea toată stau, și altfel zic aceștia și nu mai zic cum ziceam noi, întrebându-i pe cei ce erau biserică Ta dacă e sau nu vrednic cel ce urma să fie slujitor. Acum zic ei, ei singuri peste capul celui ales de ei și îl vestesc ei vrednic pe acela și zic tuturora: „Vrednic este!“, și toți se apucă să cânte la fel: „Vrednic este!“, și așa răspund, dar nu la întrebare răspund, ci cu hotărârea luată sub cheie de către ei, și așa folosesc ei cheile, ca să încuie și ca să descuie cu ele și zic că Tu ai dat cheile ca să se lucreze cu ele așa. Dar cum, oare, trebuie înțeleasă această Scriptură a Ta, pe care ai rostit-o nouă atunci? Dacă Tu ești ușa, pentru că așa ai spus Tu că ești și că prin Tine intră cel ce intră, cheia ușii nu mai ești tot Tu, nu e tot Hristos, Piatra bisericii? O, iată cum leagă și cum dezleagă ușa și cheia cei care au umplut pământul de slava lor, cu care stau sub numele Tău pe pământ!

O, noi n-am urmat așa lui Domnul pe pământ între oameni! Noi eram alungați, huiduiți, bătuți, amenințați, crucificați și uciși în fel și chip pentru numele Domnului, așa vă spunem noi vouă, slujitorilor care stați azi sub nume de preoți și de episcopi pe pământ. Voi sugeți de puteri casele și avuturile oamenilor zdrobiți de valurile vremii. Voi luați pe voi haine cusute cu fir ca să străluciți și să atrageți privirile și inimile celor slabi și necăjiți și n-aveți milă de ei, și ar trebui să aveți dacă v-ați ales să fiți slujitori pentru ei, dar nu numai să-i cununați și să-i înmormântați, o, nu numai atât, ci trebuie să le puneți sub picioare calea care-l duce în rai pe om, nu în lumea aceasta, și dacă nu așa faceți voi, ce slujiți voi pentru plată de la Dumnezeu? O, toate țin de puterea credinței și a iubirii din voi, care nu trebuie să stea împărțită, ci numai lui

Dumnezeu să I-o dați dacă ați ales să slujiți în dreptul Lui pentru oameni. Fug oamenii de venirea Domnului, și trebuie povățuiți să nu fugă, ci spre Domnul să fugă.

Grăim peste turma ortodoxă, că micuța a rămas ea după ce au ieșit afară cei cu planuri ascunse, prin care să sugrume libertatea omului sub amenințarea de a i se închina unui tată de pe pământ, căruia să-i aducă toată cinstea ca și lui Dumnezeu. O, scoală-te bine, turmă ortodoxă, tu și slujitorii de peste tine! Ai grijă să nu cazi! Împacă-te cu Dumnezeu cu toată iubirea ta, că nu e bună iubirea împărțită, ci e bună iubirea de ucenic, care se lasă până și pe sine însuși pentru dragostea lui de Mirele Hristos. O, Domnul nu te lasă să cazi, că are pe pământ un popor mititel, stăruitor către El pentru tine, dar nici tu nu te lăsa să cazi când va veni încercarea ta.

O, învățați lucrarea ucenicilor, voi, slujitori de peste biserici! E mititică turma ortodoxă, dar dacă ești trează, nu te teme, turmă mică, așa a zis Domnul. Cei mulți au ieșit afară și și-au ales tată de pe pământ, împotriva învățaturii lui Hristos, Care ne-a spus să nu numim pe nimeni tată pe pământ, ca să-L avem de tată pe Tatăl Cel din cer.

O, vino, Doamne, vino de tot și vino cu totul pe pământ, căci din cer și de pe pământ Duhul și mireasa zic: Vino! O, vino la chemarea poporului Tău cel nou, poporul cuvântului Tău, vino, că numai el Te mai cheamă să vii, și toți pe pământ fug de venirea Ta!

O, stai mereu la rugăciune pentru ca să vină Domnul la tine și să fie cu tine, popor mititel, care te hrănești cu graiul cuvântului lui Dumnezeu în vremea aceasta de întuneric și de secetă și de foamete cum n-a mai fost de când veacurile pe pământ, că e la capăt zvârcolirea lui satana și caută el de peste tot să-L doboare iar pe Domnul, dar el se va înșela mai greu decât s-a înșelat acum două mii de ani, că e vremea să-l biruiască de tot Domnul Iisus Hristos, Piatra bisericii, pe Care s-a zidit și se zidește pe pământ neamul creștinesc, moștenitor al cerurilor, neamul sfinților, care trăiesc după predania în care și noi, ucenicii Domnului acum două mii de ani, ne-am așezat, și am așezat-o pe ea apoi de viață a bisericii lui Hristos pe pământ, biserica dintr-o mie văzută, și să fiți nădejde mare de biserică sfântă și nebiruită în zilele ce vin, când toate luminile de la toate ferestrele se vor stinge de la vijelia lepădării de credință, care va sufla peste tot prin omul cel îmbrăcat în haină de păstor ca să poată el ucide cât mai bine turma, cât mai mult. O, ești pus la păstrat și la scumpit, și albește-te, fiule, ca lumina zilei, ca să luminezi tu în noaptea care vine și să faci lumină peste ea, căci Domnul e cu tine, și tu cu El, și neamurile vor înțelege și se vor apleca după ce mânia va trece, precum este scris să fie. Amin.

Noi, Doamne, sfârșim acum de cuvântat, iar prin cuvântul cel de azi spunem tuturor așa: «Domnul este în biserică cea sfântă a Lui, și în cer are scaunul Său, și pentru necazul săracilor Se scoală ca să le aducă mântuirea și ca să le grăiască pe față, și nu sunt graiuri și nici cuvinte ale căror glasuri să nu se audă. Ba, în tot pământul iese vestirea lor, și până la marginile lumii cuvintele lor», și așa va merge acest cuvânt, și lumina lui va lumina pe pământ până la margini, spre mărturie scrisă. Amin.

— Eu, Domnul și Învățătorul vostru Iisus Hristos, v-am așezat pe voi pe piatră biserică a Mea, și Eu sunt Piatra, și Mă numesc Hristos, așa cum Petru, ucenicul Meu, a mărturisit că sunt și că de la Dumnezeu sunt. Eu, Domnul, vă odihnesc pe voi în grăirea Mea cea de azi, așezată în cartea Mea din zilele acestea, și Mă odihnesc și Eu cu voi că am putut grăi adevărul. Eu sunt adevărul și de aceea îl arăt pe el, iar sfinții Mei sunt cei ce judecă lumea, și nu lumea pe ei. Amin.

O, poporul Meu, popasul Meu în carte cu ziua de serbare a ucenicilor Mei cei de acum două mii de ani, îl sfârșesc acum și rămânem lucrători din cer pentru biruința lui Dumnezeu peste vreme, Eu și ucenicii Mei și toți sfinții mărturisitori și lucrători, iar tu lângă Noi. Pace ție! Tu ești casa Mea de oaspeți cerești, și-ți voi plăti ție la întoarcerea Mea, și în nume de ucenic vei primi de la Mine răsplată, dar să-Mi stai fiu supus și să fii ucenic și fiu, căci Tatăl tău este în cer, fiule poporul Meu. Amin, amin, amin.

29 iunie/12 iulie 2010